

A Negyvenedik Vers rejtett története – Huszonhetedik szám

Ezékiel nyolcadik száma

Jeff Pippenger

2026-08-17

Ezékiel könyvében „tizenhárom” dátumra való utalás található; ezek közül hat Jeruzsálemre, hat Egyiptomra, egy pedig Tíruszra vonatkozik. Valamennyi utalás a lázadás összefüggésében áll, amelyet a „tizenhárom” szám jelképez. Abban az évben, amely Ezékiel feleségének szélütés következtében bekövetkezett halálát követte, és amely a harmadik ostrom kezdetét jelezte, Ezékiel azt a parancsot kapta, hogy szóljon Egyiptom ellen, kijelentve, hogy negyven esztendeig pusztaság lesz.

És pusztává teszem Egyiptom földjét a puszta országok között, és városai az elpusztított városok között puszták lesznek negyven esztendeig; és szétszórom az egyiptomiakat a nemzetek közé, és széjjelelszórom őket az országokban. Mindazáltal így szól az Úr Isten: Negyven esztendő végén összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, akik közé elszélesztettek; és visszahozom Egyiptom foglyait, és visszatérítem őket Pathrós földjére, lakóhelyük földjére; és ott alacsony rendű országgá lesznek. Ezékiel 29:12–14.

Az ostrom Kr. e. 588-ban kezdődött, és egy évvel később, Kr. e. 587-ben Ezékiel parancsot kapott a szólásra. A tizenhetedik versben Kr. e. 571 jelzi, hogy Egyiptom Babilonnak adatik a teljesített szolgálatokért. A bibliai kronológusok Kr. e. 567-től Kr. e. 527-ig terjedő időszakot javasolnak a versekben azonosított negyvenéves időszakként, és a Kr. e. 587-ben kihirdetett kezdeti ítéletüzenettől a tizenhetedik vers Kr. e. 571-re datált kijelentéséig, miszerint az Úr Egyiptomot Nebukadneccar kezébe adta, egy „tizenhét éves” időszakot találunk.

Nebukadneccar serege hosszú és nehéz hadjáratot folytatott Tírusz ellen (az ostrom mintegy 13 évig tartott, hozzávetőleg Kr. e. 586–573 között). A katonák rendkívül keményen dolgoztak (minden fej kopasszá lett, és minden váll kisebesedett a teherhordástól), mégsem kaptak számottevő bért vagy zsákmányt magából Tírusból. E veszteséges fáradozás miatt Isten úgy határozott, hogy kárpótlásul („bérül”) Egyiptomot adja Nebukadneccarnak azért a munkáért, amelyet serege Tírusz ellen végzett.

Ugyanabban a házban maradjatok, azt eszitek és isszátok, amit adnak nektek; mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. Lukács 10:7.

Nabukodonozor tehát először Tíruszt foglalta el, és a tizenhárom éves ostrom után Egyiptom adatott neki. Mielőtt Tíruszt elfoglalta volna, Kr. e. 586-ban bevette Jeruzsálemet, majd tizenhárom éven át ostromot vitt véghez Tírusz ellen, és azt követően Egyiptomot. Jeruzsálem Kr. e. 586-ban esett el, Tírusz ostroma pedig Kr. e. 586-ban kezdődött, és Kr. e. 573-ig tartott. A tizenhárom szám az Egyesült Államokkal áll kapcsolatban.

White testvér arról tájékoztat bennünket, hogy Ezékiel könyvében Jeruzsálem a laodiceai Hetednap Adventista Egyházat jelképezi, az északi király, Nabukodonozor pedig a végidőkben a pápai hatalmat jelenti. A huszonkilencedik fejezet történelmi szemléltetésében néped utolsó napi rablói, akik a pápai Rómát jelképezik, három hatalmat hódítanak meg a fejezetben. Először Jeruzsálemet foglalja el, aztán Tíruszt, végül pedig Egyiptomot.

Az ítélet Isten házában kezdődik, és az Egyesült Államokban a protestantizmus szarva kerül először legyőzésre, még a vasárnaptörvény előtt. A hitehagyott protestantizmus szarva az Egyesült Államokban magában foglalja a laodiceai Hetednap Adventista egyházat, amely az „előbbi” szövetséges népet képviseli, akiket mellőznek, miként az ókori Izráelt a 34. évben és a protestánsokat 1844-ben. Isten azon korábbi szövetséges népeinek mellőzése 34-ben és 1844-ben egyaránt Dániel 8:14 kétezer-háromszáz éves próféciájának prófétai történetében van ábrázolva. Az ítélet Isten házában kezdődik, és a protestantizmus szarva a republikanizmus szarva előtt kerül ítélet alá.

Mert itt az ideje, hogy az ítélet az Isten házában kezdődjék; és ha először rajtunk kezdődik, mi lesz a végük azoknak, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? 1Péter 4:17.

Egyiptom ítéletének első említése a huszonkilencedik fejezet első versében található, és az Ezékiel által Egyiptommal kapcsolatban említett utolsó dátum ugyanazon fejezet „tizenhetedik” versében van megadva. A fejezet először azt azonosítja, hogy a modern Róma legyőzi a protestantizmus szarvát, majd Tíruszt, amely a republikanizmus szarvát jelképezi, s amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején győzetik le. Amikor Tíruszt (az Egyesült Államokat) Nebukadneccar meghódítja a vasárnapi törvény idején, Egyiptom is az ő kezébe adatik. Ezen a ponton a pápaság halálos sebe meggyógyul. Nemcsak arról van szó, hogy a pápaság halálos sebe ekkor gyógyul meg, hanem Ezékiel arról is tájékoztat bennünket, hogy ez a késői eső időszakában történik.

Azon a napon sarjasztom fel Izráel házában szarvát, és megnyitom szívedet közöttük; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Ezékiel 29:21.

Jákób és Izrael

Ézsaiás rámutat arra, hogy Izráel kihajt, kivirágzik, és gyümölcset tölti be az egész földet. Az eső idézi elő a kihajtás, a kivirágzás és a gyümölcstermés e három szakaszát, és Ézsaiás szerint a késői eső akkor érkezik meg, amikor a „zord szél” megszűnik. Továbbá azt is megállapítja, hogy a kihajtás, a kivirágzás és a gyümölcstermés időszaka alatt Jákób bűnei eltöröltetnek, és a „eltöröltetnek”-ként fordított héber szó jelentése: engesztelést nyer.

Mérték szerint, amikor kihajt, perbe szállsz vele; visszatartja zord szelét a keleti szél napján. Ezért lesz eltörölve Jákób hamissága, és ez lesz bűnének elvételéből fakadó minden gyümölcs: amikor az oltár minden követ olyanná teszi, mint a széjjelzúzott mészköveket, a berkek és a bálványoszlopok nem maradnak fenn. Ézsaiás 27:8, 9.

Amikor a viszály négy szelét („az ő zord szelét”) visszatartják, megkezdődik a száznegyvennégyezer elpecsételése, és az adventizmus bölcsei és gonoszai végül elválasztatnak

egymástól, és mindez „a keleti szél napján” megy végbe. Az elpecsételések ideje egy meghintéssel kezdődött 9/11-kor, és a vasárnapi törvénynél teljes kiáradással ér véget, amikor a föld akkor megtelik gyümölccsel. Az elpecsételések ideje fokozatos megtisztítás és megtisztulásra való kisöprés Malakiás harmadik fejezetével összhangban. Ám az Ezékiel huszonkilenc kezdő- és záró dátumai által jelképezett tizenhét éves időszakban végbemegy a bibliai prófécia hatodik királyságának meghódítása, amelyet Jeruzsálem képvisel, mint a protestantizmus szarvának jelképe — az egyházé, és Tírusz, mint a szarvnak, avagy a republikanizmusnak jelképe — az államé. Közvetlenül Tírusz tizenhárom éves ostromának vége után kerül sor a tíz király hetedik királyságának meghódítására, amelyet Egyiptom képvisel. Jeruzsálem, Tírusz és Egyiptom három meghódítása akkor történik, amikor „Izrael házának szarva” kihajt, és adatik neki a szája megnyílása.

Mind Ezékiel pap némasága, mind Zakariás pap némasága a vasárnapi törvénynél ér véget, amikor az Egyesült Államok és Bálám számára egyaránt megszólal. Az Úr a vasárnapi törvénynél adja Izrael házának a „szája megnyitását”. Jákób bűnei akkorra megtisztítatnak, és neve Izrael házára változik. Az általuk hirdetett üzenetet a prófétai némaság harmadik tanúja szemlélteti, akit Dániel képvisel; ekkor kapja meg Dániel könyve tizenegyedik fejezetének üzenetét, amely egyben Habakuk látomása is, amely akkor „szól, és nem hazudik”. Ezékiel, Zakariás és Dániel összhangban állnak a harmadik angyal hangos kiáltásának hirdetésével, miként Jeremiás is a tizenötödik fejezetben, ahol azt az ígéretet kapja, hogy Isten szája lesz, ha visszatér az első csalódásból.

Miért szüntelen az én fájdalom, és gyógyíthatatlan az én sebem, amely nem akar meggyógyulni? Olyanná leszel-é nekem, mint a csalóka patak, mint a vizek, amelyek elapadnak? Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, visszahozlak téged, és színem előtt állasz majd; és ha elválasztod a drágát a hitványtól, olyan leszel, mint az én szám: ők térjenek meg hozzád, de te ne térj öhozzájuk. Jeremiás 15:18, 19.

Jézus a kezdet által szemlélteti a véget, és 9/11-kor a meghintés rügyeket fakasztott, és Jákób növénye növekedni kezdett; végül pedig, amikor Jákób hamissága eltöröltetik, Izrael háza megszólal. A 9/11-kor való kifakadás, amelyet az eső vitt véghez, azt a kifakadást jelképezi a pecsételések idejének végén, amikor Izrael házának „szarva” kifakad, éppen ott, ahol a hitehagyott protestantizmus és a republikanizmus szarvait Nabukodonozor legyőzi.

Ezen a ponton a protestantizmus hamis szarva közötti különbség szembe van állítva a protestantizmus igaz szarvával, amelyet Áron kihajtott vesszeje jelképez, megkülönböztetve Izrael törzseinek többi vesszejétől. Ezékiel huszonkilencedik fejezetének két dátuma azonosítja a százhuszonnégyezer zászlajának felemelése történetét a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél.

A rügyezés, virágzás és a föld gyümölccsel való betöltésének folyamata a késői eső 9/11-i meghintésével kezdődött, miként a pünkösdi időszak is azzal kezdődött, hogy Krisztus néhány cseppet lehelt tanítványaira, ami elvezetett Pünkösdhöz, amikor a teljes kitöltés bekövetkezett. A 9/11-i rügyezés, Jákób (a csaló) megtisztításának kezdetén, amely a megpecsételések ideje,

előképezte Izráel házának (a győztesnek) a vasárnapi törvénynél bekövetkező rügyezését. A végén történő rügyezés különbséget tesz a korábbi szövetség népe és a száznegyvennégyezer között, miként a tűz kitöltetése a Kármel hegyén is különbséget tett Illés próféta és Baál prófétái között. E különbséget az egyik oldalon egy olyan osztály képviseli, amely prófétái értelemben megszegyenül egy hamis béke és biztonság üzenete miatt, a másik oldalon pedig egy olyan osztály, amely prófétái értelemben örvendező, és soha nem fog megszegyenülni.

Egyiptom hat időpontja

Ezékiel még négy másik, Egyiptomhoz kapcsolódó dátumot azonosít, amelyek közül kettő a fogság tizenegyedik évét, a másik kettő pedig a fogság tizenkettedik évét jelöli.

A Tizenegyedik Év Ostroma

És lőn a tizenegyedik évben, az első hónapban, a hónap hetedik napján, hogy az Úr szava szólt hozzám, mondván: Embernek fia, összetörtem a fáraónak, Egyiptom királyának karját; és ímé, nem kötik be, hogy meggyógyuljon, sem pólyát nem tesznek rá, hogy bekötözzék, hogy megerősödjék annyira, hogy a kardot tarthassa. Ezékiel 30:20, 21.

És lőn a tizenegyedik esztendőben, a harmadik hónapban, a hónap első napján, hogy az Úr szava szólt hozzám, mondván: Embernek fia, szólj a fáraóhoz, Egyiptom királyához, és az ő sokaságához: Kihez vagy hasonló a te nagyságodban? Ezékiel 31:1, 2.

A fogság tizenegyedik évében, a harmincadik fejezetben Egyiptomnak és a fáraó karjainak eltöréséről, Babilon karjainak pedig megerősítéséről van szó. A harmincegyedik fejezetben, a tizenegyedik évben, Egyiptom bukása és annak a világra gyakorolt hatása kerül megjelölésre.

A tizenkettedik év és Jeruzsálem bukása

A tizenkettedik év két dátuma Ezékiel harminckettedik fejezetében található.

És lőn a tizenkettedik esztendőben, a tizenkettedik hónapban, a hónap első napján, hogy az Úr szava hozzám lőn, mondván: Embernek fia, kezdj siralmas éneket a fáraó, Egyiptom királya fölött, és mondd neki: Olyan vagy, mint a nemzetek ifjú oroszlánja, és olyan vagy, mint a tengerek szörnye; kitörtél folyóiddal, és lábaiddal felzavartad a vizeket, és megfertőztetted folyóikat. Így szól az Úr Isten: Kiterjesztem azért hálómat föléd sok nép gyülekezetével, és ők kihúznak téged hálóban. Ezékiel 32:1–3.

És lőn a tizenkettedik esztendőben, a hónap tizenötödik napján, hogy az Úr beszéde hozzám lőn, mondván: Embernek fia, jajgass Egyiptom sokasága fölött, és taszítsd alá őt, valamint a híres nemzetek leányait a föld alsó részeibe azokkal együtt, akik a verembe szállnak alá. Ezékiel 32:17, 18.

A fáraó és sokasága

A harmincegyedik fejezet Egyiptom ellen szóló kijelentésében az utolsó versek így szólnak:

Megrendítettem a nemzeteket bukásának zúgására, amikor levettettem őt a sírba azokkal együtt, akik a verembe szállnak alá; és Éden minden fája, Libanon válogatottjai és legjavai, mind, akik vizet isznak, megvigasztalódnak a föld alsó részeiben. Ők is alászálltak vele a sírba azokhoz, akiket fegyver ölt meg; azok pedig, akik az ő karja voltak, akik az ő árnyéka alatt laktak a népek között. Kihez vagy így hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fái között? Mégis alávitel Éden fáival együtt a föld alsó részeibe; körülmetéletlenek között fogsz feküdni azokkal, akiket fegyver ölt meg. Ez a fáraó és egész sokasága — ezt mondja az Úr Isten. Ezékiel 31:16–18.

A harminckettedik fejezet Egyiptom fölötti ítélethirdetésében a záró versek megismétlik és kibővítik a harmincegyedik fejezetet, és egy párhuzamos záró kijelentést is tartalmaznak.

Mert rettegést bocsátottam az élők földjére; és ő a körülmetéletlenek között vettetik le azokkal együtt, akiket fegyver öl meg, maga a fáraó és egész sokasága — ezt mondja az Úr Isten. Ezékiel 32:32.

A huszonkilencedik fejezet tizenhét éve

A huszonkilencedik fejezetben ábrázolt tizenhét éves időszakban elhelyezett dátumok Nebukadneccar Egyiptom feletti győzelmét, valamint Egyiptom negyvenéves pusztaságának időszakát jelölik. A negyven a pusztaságot jelképezi, előképezve azt az ezer évet, amikor a föld pusztán hever.

Néztem a földet, és íme, kietlen és pusztá volt; az eget is, és nem volt világossága. Néztem a hegyeket, és íme, reszkettek, és minden halom megingott. Néztem, és íme, nem volt ember, és az ég minden madara elmenekült. Néztem, és íme, a termékeny föld pusztasággá lett, és minden városa összeomlott az Úr színe előtt és haragjának hevétől. Mert így szól az Úr: Az egész föld elpusztul; de teljesen mégsem vetek véget neki. Jeremiás 4:23–27.

Ezékiel huszonkilencedik fejezetének Egyiptom negyvenévi pusztulásának végén kerül bemutatásra a gonoszok végső feltámadása és végső megsemmisítésük.

Rettegés, verem és tör van rajtad, ó föld lakója! És léssen, hogy aki a rettegés zúgása elől menekül, a verembe esik; és aki feljön a verem közepéből, azt megfogja a tör; mert megnyílnak a magasság ablakai, és megrendülnek a föld fundamentumai. A föld rommá romlaltatik, a föld teljesen felbomlik, a föld erősen megrendül. Inogva inog a föld, mint a részeg, és ide-oda tántorog, mint a kunyhó; és nehezen nehezedik rá vétke; elesik, és nem kel fel többé. És léssen ama napon, hogy megbünteti az Úr a magasság seregeit a magasságban, és a föld királyait a földön. És összegyűjtetnek, amint a foglyokat összegyűjtik a veremben, és bezáratnak a tömlöcbe, és sok nap múltán meglátogattnak. Ézsaiás 24:17–22.

Ezékiel üzenete, amelyet az Egyiptomhoz kapcsolódó hat dátum fog egybe, a földi sárkányhatalom végső pusztulását azonosítja; ez a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel veszi kezdetét, és egészen a gonosz egyiptomiak végső megsemmisítéséig tart az ezredév végén.

A prófétai bizonyágtételben a fenevad és a hamis próféta a tűz tavában jut végére, amely Krisztus második eljövetelét jelképezi, a sárkány hatalmának a tűz tavában való megsemmisítése azonban

az évezred végén történik.

És megragadtattott a fenevad, és vele együtt a hamis próféta, aki csodákat tett őelőtte, amelyekkel megtévesztette azokat, akik felvették a fenevad bélyegét, és azokat, akik imádták annak képét. Mindketten elevenen vették a tűznek tavába, amely kénnel ég. A többiek pedig megölettek annak kardjával, aki a lovon ült; ez a kard az ő szájából jött ki; és az ég minden madara megelégedett az ő hússal. Jelenések 19:20, 21.

A fenevad és a hamis próféta prófétai értelemben Krisztus második eljövetelekor jut végére, a sárkány azonban ezer évvel később, Krisztus harmadik eljövetelekor éri el végétét.

És láttam egy angyalt alászállni a mennyből, akinél volt a mélység kulcsa és egy nagy lánc a kezében. És megragadta a sárkányt, ama régi kígyót, aki az ördög és a Sátán, és megkötözte őt ezer esztendőre, és levetette őt a mélységbe, és bezárta őt, és pecsétet tett reá, hogy többé el ne hitesse a nemzeteket, mígnem betelik az ezer esztendő; és azután el kell oldatnia egy kevés időre. Jelenések 20:1–3.

A tizenegyedik és tizenkettedik év

Az Ezékiel huszonkilencedik fejezetének két dátumában megjelölt „tizenhét” éves időszak a fogság tizedik évében kezdődött, és a huszonhetedik évben ért véget. A harmincadik és harmincegyedik fejezet üzenetei a tizenegyedik évben adtak, a harminckettedik fejezetben közölt két dátum pedig a fogság tizenkettedik évében. A tizedik évben kezdődő, nagyjából Jeruzsálem ostromának kezdetére eső tizenhét éves időszakot az egyiptomi vonatkozású két, a tizenegyedik évben adott üzenet követte, amelyek a harmincadik és harmincegyedik fejezetben találhatók. Együttesen a tizenegyedik év e két üzenete a vasárnapi törvényt közvetlenül megelőző üzenetet jelképezi. A tizenkettedik év másik két egyiptomi üzenete Jeruzsálem Kr. e. 586/585-ben bekövetkezett pusztulásának idején vagy röviddel azt követően hangzott el.

Krisztus eljövételének üzenetét az Éjféli Kiáltás üzenetének részeként hirdetik, amely a vasárnapi törvénytől hangos kiáltás üzenetévé változik. Egyiptom két üzenetét a vasárnapi törvény előtt hirdetik, és Egyiptom két üzenetét a vasárnapi törvénytől vagy közvetlenül azután hirdetik. Az üzenetek megkettőződése, amelyeket ugyanabban az évben adnak, az ostrom idején, amely Jeruzsálem pusztulásában tetőzik, valamint a másik két üzenet a vasárnapi törvénytől, a második angyal üzenetét jelképezi, ahol mindig megkettőződés van.

A második üzenetet mindig a harmadik üzenet követi.

„Tollal és hanggal kell hirdetnünk az üzenetet, bemutatva azok rendjét és ama próféciák alkalmazását, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéhez. Nem lehet harmadik az első és a második nélkül. Ezen üzeneteket kell adnunk a világnak kiadványokban és előadásokban, a prófétai történelem vonalán bemutatva azokat a dolgokat, amelyek voltak, és azokat, amelyek lesznek.” Selected Messages, 2. könyv, 104–105.

A harmadik üzenetnél a kegyelmi idő ajtaja bezárul. Az Egyesült Államok számára a kegyelmi idő a vasárnapotörvénytől zárul le, a világ számára pedig akkor zárul le a kegyelmi idő, amikor Mihály feláll. Mindkét bezárt ajtó a harmadik üzenetet jelképezi, amelyet mindig megelőz a második

üzenet, s ez utóbbi mindig kettős üzenet.

A második angyal felhatalmazása akkor teljesedik be, amikor csatlakozik hozzá az Éjféli Kiáltás üzenete. Az emberiségre kimondott két üzenet, amint azt Ezékiel harmincadik és harmincegyedik fejezetében Egyiptom fölött elhangzó kijelentései ábrázolják, azonosítják, mikor csatlakozik az Éjféli Kiáltás üzenete a második angyalhoz; a harminckettedik fejezet két üzenete pedig a harmadik angyal felhatalmazását azonosítja a hangos kiáltásban.

Ezékiel kerekai az emberi események összetett kölcsönhatásában azonosítják az emberiség számára szóló utolsó figyelmeztetést, amely a harmadik angyal figyelmeztetése, és a harmadik angyal az első és a második angyal figyelmeztetéseiből áll. Az éjféli kiáltás a vasárnaptörvény előtt és a hangos kiáltás a vasárnaptörvény után Ezékiel négy dátuma által van ábrázolva, amelyek a huszonkilencedik fejezet alfa- és ómega-dátumainak „tizenhét” évén belül helyezkednek el, s ezek egybeesnek Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történelmével, amint azt ugyanazon fejezet tizenegyedik–tizenhatodik versei ábrázolják.

Dániel könyvének tizedik fejezetében Dániel, miként Ezékiel is, némává tétetik. Dániel némasága három érintés között következik be; az első és a harmadik érintés Gábrriel angyaltól származott, a középső érintés pedig Krisztus érintése volt. Dániel, miként Péter is Cézárea-Filippi és a kereszt között, középen van. Középen Péter meglátta a megdicsőült Krisztust, amint Dániel is a tizedik fejezetben. A három angyal közepe a második üzenet, amely két üzenet egyesülése.

a 4. hónap 5. napja és 1844

Ezékiel könyvének első fejezetében, az első és második versben Ezékiel a negyedik hónap ötödik napján van, ami összhangban áll az 1844-es hetedik hónap mozgalmának közepével. Ezékiel félúton van 1844. április 19. és október 22. között, miként Samuel Snow is az volt 1844-ben, az Éjféli Kiáltás hírnöke, amikor Bostonban bemutatta az üzenetről alkotott első világos látását, 93 nappal április 19. után és 93 nappal azelőtt, hogy az ajtó bezárult 1844. október 22-én. Samuel Snow 1844. július 21-én Bostonban volt, a hetedik hónap mozgalmának közepén, anélkül hogy tudta volna, prófétikusan Péterrel együtt állt a Megdicsőülés hegyén, Ezékiellel a tizenhetedik jubileumi ciklus harmincadik évében, valamint Dániel második érintésénél a tizedik fejezet tükörlátása során. 2026 a hetvenedik jubileumi ciklus negyvenhetedik évét jelképezi, amely 2028-ban zárul le.

Tírusz

Mielőtt visszatérnénk Ezékiel Jeruzsálemre vonatkozó hat utalásának datálásához, előbb meg kell határoznunk azt az egy dátumot, amelyet Tírusz ellen hirdettek ki.

És lőn a tizenegyedik esztendőben, a hónap első napján, hogy az Úr beszéde hozzám szólt, mondván: Embernek fia, mivel Tírus ezt mondta Jeruzsálem felől: Haha! Összetörtetett, amely a népek kapuja volt; felém fordult, megtelhetem, most hogy elpusztítottátok: azért így szól az Úr Isten: Ímé, ellened fordulok, ó, Tírus, és sok nemzetet hozok fel ellened, miképpen a tenger felhossa hullámain. És lerontják Tírus kőfalait, és ledöntik tornyait; még porát is lesöpöröm róla,

és csupasz szikla tetejévé teszem. Hálók kiterítésének helye lesz a tenger közepette; mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten; és a nemzetek prédájává lesz. És leányai, amelyek a mezőn vannak, fegyver által esnek el; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én elhozom Tírusra Nebukadneccárt, Babilon királyát, királyok királyát, észak felől, lovakkal és szekerekkel, lovasokkal, seregekkel és sok néppel.

Leányaidat a mezőn fegyverrel öli meg; és sáncot emel ellened, töltést hány ellened, és pajzsot tart föl ellened. Ostromgépeket állít falaid ellen, és fejszéivel lerontja tornyait. Lóinak sokasága miatt poruk beborít téged; falaid megrendülnek a lovasok, a kerekék és a szekerek robajától, amikor bevonul kapuidon, ahogyan betörést szenvedett városba vonulnak be. Lovainak patáival tapossa majd minden utcádat; népedet fegyverrel öli meg, és erős oszlopaid a földre hullanak. Elrabolják gazdagságodat, és zsákmányul ejtik kereskedelmedet; lerontják falaidat, és elpusztítják ékes házaidat; köveidet, gerendáidat és porodat a víz közepébe vetik. Véget vetek énekeid zajának, és citeráid hangja többé nem hallatszik. Olyanná teszek, mint a csupasz sziklatető; hálók kiterítésének helyévé leszel; többé fel nem épülsz; mert én, az Úr, megmondtam ezt — így szól az én Uram, az Úr.

Így szól az Úr Isten Tíruszhoz: Vajon meg nem rendülnek-e a szigetek bukásod zúgására, amikor a megsebesültek jajgatnak, amikor öldöklés történik benned? Akkor a tenger minden fejedelme leszáll trónjáról, leveti palástját, és lerakja hímzett öltözetét; reszketést öltenek magukra, a földre ülnek, minden pillanatban rettegnek, és elborzadnak miattad. És siratóéneket kezdenek fölötted, és ezt mondják neked: Miként pusztultál el, te hajós nép lakta város, a híres város, amely erős volt a tengeren, ő és lakói, akik rettegetésüket ráhozták mindazokra, akik benne laktak! Most megrendülnek a szigetek bukásod napján; igen, a tengerben levő szigetek megrettennek távozásod miatt. Mert így szól az Úr Isten: Amikor pusztá várossá teszek, mint a városokat, amelyek lakatlanok; amikor rád hozom a mélységet, és nagy vizek borítanak el téged; amikor letaszítalak azokkal együtt, akik a sírgödörbe szállnak, az ősidők népéhez, és a föld mély részeibe helyezlek, az ősidők óta pusztá helyekre, azokkal együtt, akik a sírgödörbe szállnak, hogy többé ne lakjanak benned; és dicsőséget adok az élők földjén: iszonyattá teszek, és nem leszel többé; bár keresnek, soha többé nem találják meg — ezt mondja az Úr Isten. Ezékiel 26:1–21.

Tírusz üzenete abban az esztendőben hirdettetett ki, amikor Jeruzsálem elpusztult, és ez a bibliai prófécia hatodik királyságának megdöntését jelképezi a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején. A vasárnaptörvény idején az Egyesült Államok (Tírusz) prófétái értelemben örvendezik, mert megdöntötte Jeruzsálemet, amelyet White testvérnő a laodiceai Hetednap Adventista Egyházzal azonosít, és amelyet Ezékiel „a népek kapuinak” nevez. Tírusz múlt időben jelzi, hogy Jeruzsálem „volt” a népek kapui. A „kapu” prófétai értelemben egyház.

És megrémült, és ezt mondta: Mily rettenetes ez a hely! Nem egyéb ez, mint az Isten háza, és ez a menny kapuja. Jákób pedig reggel korán felkelt, fogta a követ, amelyet feje alá helyezett, oszlopul állította fel, és olajat öntött annak tetejére. És annak a helynek Bétel nevet adott; annak a városnak pedig előbb Lúz volt a neve. 1Mózes 28:17–19.

A „Bétel” szó jelentése: Isten háza, és Tírusz örvendezik, hogy rákényszerítette a laodiceai Hetednap Adventista egyházat a nap imádatának kikényszerített elfogadására. Ám a napimádatot

kikényszerítők eltévelyedett ünneplése ellenére Isten Ezékielen keresztül kijelenti: „Ímé, ellened fordulok, óh Tírusz, és sok nemzetet hozok fel ellened, miként a tenger felhossa hullámain. És lerontják Tírusz kőfalait, és ledöntik tornyait.”

Tírusz „falai” Tírusz védelmét jelképezik. A „fal” a Tízparancsolat jelképe.

„A próféta itt olyan népet ír le, amely az igazságtól és az igazságosságtól való általános eltávolodás idején arra törekszik, hogy helyreállítsa azokat az elveket, amelyek Isten országának alapját képezik. Ők annak a résznek a kijavítói, amely Isten törvényén ütött sebet—azon a falon, amelyet Ő védelmükre helyezett választottai köré, s amelynek igazságosságra, igazságra és tisztaságra vonatkozó előírásai iránti engedelmesség örök oltalmuk kell hogy legyen.” Próféták és királyok, 677.

Isten törvénye a védelem fala, de a falak — többes számban — azt a két alapelvet jelképezik, amelyek „védelmezték”, és létrehozták Tírusz jólétét és sikerét, amely az Egyesült Államok republikánus szarvának jelképe.

„És két szarva volt, a Báránnyhoz hasonló.” A bárányszerű szarvak az ifjúságot, az ártatlanságot és a szelídséget jelképezik, s találóan ábrázolják az Egyesült Államok jellemét, amikor a próféta előtt mint 1798-ban „feljövő” hatalom jelent meg. A keresztény száműzöttek között, akik először Amerikába menekültek, és menedéket kerestek a királyi elnyomás és a papi türelmetlenség elől, sokan voltak olyanok, akik elhatározták, hogy a polgári és vallási szabadság széles alapjára épülő kormányzatot hoznak létre. Nézeteik kifejezésre jutottak a Függetlenségi Nyilatkozatban, amely kimondja azt a nagy igazságot, hogy „minden ember egyenlőnek teremtett”, és elidegeníthetetlen joggal ruházta fel az „életre, a szabadságra és a boldogság keresésére”. Az Alkotmány pedig biztosítja a nép számára az önkormányzáshoz való jogot, akként rendelkezve, hogy a népszavazással megválasztott képviselők alkossák és hajtsák végre a törvényeket. A vallásos hit szabadságát is biztosították, megengedve, hogy minden ember lelkiismerete parancsa szerint imádja Istent. A köztársaságiság és a protestantizmus lettek a nemzet alapvető elvei. Ezen elvek képezik hatalmának és jólétének titkát. Az elnyomottak és letiprottak az egész kereszténységben érdeklődéssel és reménységgel fordultak e föld felé. Milliók keresték partjait, és az Egyesült Államok a föld leghatalmasabb nemzetei között foglalt el helyet. ...

A jelkép báránnyhoz hasonló szarvai és sárkányhangja éles ellentmondásra mutatnak az így ábrázolt nemzet hitvallásai és gyakorlata között. A nemzet „szólása” törvényhozó és bírói hatóságainak cselekvését jelenti. Ilyen cselekvés által meghazudtolja azokat a szabadelvű és békés elveket, amelyeket politikája alapjául hirdetett. Az a jövődőlés, hogy „úgy szól, mint a sárkány”, és „gyakorolja az első fenevad minden hatalmát”, világosan előre jelzi a türelmetlenség és az üldözés lelkületének kifejlődését, amely a sárkány és a párduchoz hasonló fenevad által jelképezett nemzetekben nyilvánult meg. És az a kijelentés, hogy a két szarvú fenevad „ráveszi a földet és annak lakosait, hogy imádják az első fenevadat”, arra mutat, hogy e nemzet hatalmát valamely olyan vallási gyakorlat kikényszerítésére fogják felhasználni, amely a pápaság előtti hódolat cselekedete lesz.

„Az ilyen intézkedés közvetlenül ellentétes volna e kormányzat alapelveivel, szabad intézményeinek szellemével, a Függetlenségi Nyilatkozat egyértelmű és ünnepélyes kijelentéseivel, valamint az Alkotmánnyal. A nemzet alapítói bölcsen igyekeztek elejét venni annak, hogy az egyház világi hatalmat vegyen igénybe, aminek elkerülhetetlen következménye az intolerancia és az üldözés. Az Alkotmány kimondja, hogy „a Kongresszus nem alkothat törvényt vallás alapítására vonatkozóan, sem annak szabad gyakorlását tiltólag”, továbbá hogy „az Egyesült Államok fennhatósága alatt betöltött bármely hivatal vagy közbizalomra méltó tisztség betöltésének feltételéül vallási próba soha nem követelhető meg”. Csak a nemzet szabadságát biztosító e garanciák nyilvánvaló megsértésével lehetne bármiféle vallási gyakorlatot polgári hatalommal kikényszeríteni. Az ilyen eljárás következtetlensége azonban nem nagyobb annál, mint amit a jelkép ábrázol. Ez a fenevad az, amely báránnyal hasonló szarvakkal bír—vallásos hitvallásában tiszta, szelíd és ártalmatlan—, mégis úgy szól, mint a sárkány.” The Great Controversy, 441, 442.

Az Egyesült Államok alapját a Függetlenségi Nyilatkozat és az Alkotmány jelképezi, amelyek rendre a protestantizmust és a republikanizmust képviselik. A védelem és a jólét „falai” a republikanizmus és a protestantizmus, és a vasárnaptörvény idején mind a Függetlenségi Nyilatkozat, mind az Alkotmány alapelvei megdöntetnek, mert Nabukodonozor „ostromgépeket állít falaid ellen, és baltáival ledönti tornyait.”

A vasárnaptörvénynél minden „torony” ledöntetik, és a torony egy olyan egyház jelképe, amelynek alapvető bölcséletét az ember önmaga megmentésére irányuló törekvése képviseli. Nimródról, a nagy lázadóról és az ő tornyáról a Prophets and Kings ezt közli velünk: „Amikor a torony részben elkészült, annak egy részét a munkások lakóhelyéül használták; más helyiségeket, pompásan berendezve és feldíszítve, bálványaiknak szenteltek. A nép örvendezett sikere felett, és dicsőítette az ezüst és arany isteneit, és szembefordult a menny és a föld Uralkodójával.” A vasárnaptörvénynél Tírus örvendezik azon, hogy Jeruzsálem megdöntetett, de a nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi, és az északi király akkor majd ledönti az Egyesült Államok falait és tornyait.

A következő cikkben kezdjük el tárgyalni Ezékiel Jeruzsálemre vonatkozó hat dátumát.